

Sygn. akt IX W 1955/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 czerwca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aneta Żołnowska

Protokolant: sekretarz sądowy Anna Ostromecka

w obecności oskarżyciela publ. D. K.

po rozpoznaniu w dniu 17 czerwca 2015 r. sprawy

M. M. (1)

c. J. i A. z domu G.

ur. (...) w O.

P. Ł. (1)

s. J. i J. z domu Ś.

ur. (...) w O.

M. K. (1)

s. M. i M. z domu Z.

ur. (...) w O.

P. K. (1)

s. M. i B. z domu J.

ur. (...) w Ż.

obwinionych o to, że:

w dniu 28 lutego 2015r. o godz. 1:45 w O. ul. (...) będąc pod wpływem alkoholu, poprzez głośne krzyki i śpiewy zakłócili spoczynek nocny dla S. K..

- tj. za wykroczenie z art. 51§2 kw

ORZEKA:

I. **obwinionych M. M. (1), P. Ł. (1), M. K. (1) i P. K. (1)** uznaje za winnych popełnienia zarzucanego im czynu, z tym ustaleniem, iż miła on miejsce w godz.01.00 – 01.45 i za to na podstawie art. **51§2 kw** skazuje : **M. M. (1) i P. Ł. (1)** na **kary po 100 (sto) złotych grzywny**, **P. K. (1)** na **karę 200 (dwustu) złotych**, zaś **M. K. (2)** na **karę 300 (trzystu) złotych** ;

II. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwalnia obwinionych od kosztów postępowania i opłat;

III. wyrok w stosunku do **M. M. (1) i P. Ł. (1)** jest wyrokiem **zaocznym**.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

H. K. (1) zamieszkuje wraz z rodziną zamieszkuje w O. przy ul. (...) w lokalu nr (...). Mieszkanie nr (...) zajmuje M. K. (1).

W nocy z 27 na 28 lutego około godz. 1.00 H. K. (1) został obudzony przez krzyki i trzaskania drzwiami dochodzące z mieszkania nr (...). Odgłosy wskazywały na to, iż w tym lokalu odbywa spotkanie towarzyskie. Nie był to pierwsza tego typu sytuacja, w związku z czym H. K. wezwał na interwencję Policję.

Funkcjonariusze Policji, którzy przybyli na miejsce około 1.45 już na klatce schodowej usłyszeli krzyki, śpiewy oraz trzaskanie drzwiami dochodzące ze wskazanego im przez dyżurnego mieszkania. Przed tym mieszkaniem zastali M. M. (1) i P. Ł. (1), którzy stwierdzili, iż wyszli z mieszkania nr (...) aby spokojnie porozmawiać. Drzwi mieszkania otworzyli funkcjonariuszom M. K. (1) i P. K. (1). Nie pozwolono im wejść do mieszkania. W trakcie interwencji mężczyźni zachowywali się głośno, a z mieszkania dobiegały krzyki i śmiechy. Policjanci wylegitymowali czwórkę osób, która wyszła z mieszkania. Od wszystkich był wyczuwalna woń alkoholu.

(dowody: zeznania świadków H. K. k. 55v, T.(...) k. 55v - -56, P. S. k. 56, notatka urzędowa k. 7)

Obwinieni nie przyznali się do zarzucanego im czynu. P. Ł. (1) odmówili składania wyjaśnień. M. M. (1) nie została przesłuchana w sprawie ani na etapie postępowania wyjaśniającego ani sądowego.

M. K. (1) wyjaśnił, iż w mieszkaniu było około 7 osób, była muzyka z laptopa, rozmowy, wszyscy prócz P. Ł. (1) byli po użyciu alkoholu. Stwierdził, iż nie przyznaje się do zarzutu, bo bezpośrednio przez interwencją Policji spał.

P. K. (1) wyjaśnił, iż wrócili do mieszkania około północy, chcieli posiedzieć jeszcze w większym gronie. Po pół godzinie główny lokator – M. K. (1) poszedł spać.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionych w części w jakiej nie przyznają się do winy. Bezsprzeczne jest, iż w mieszkaniu nr (...) było kilka osób, po użyciu alkoholu, rozmawiały, śmiały się, dodatkowo słuchały muzyki. Tylko w ich odczuciu, spowodowanym przez okoliczności stan po użyciu alkoholu mogło im się wydawać, iż nie zakłócają spoczynku nocnego innym mieszkańcom. Hałasy były słyszalne zarówno w mieszkaniu pokrzywdzonego, jak i na klatce schodowej, potęgowała je cisza, która panowała w budynku ze względu na nocną porę. Fakt, iż główny użytkownik mieszkania spał, nie może go ekskulpować od odpowiedzialności. Zapraszając większą liczbę osób na spotkanie towarzyskie o godz. 24- tej, wiedział, iż tylko rozmawiając mogą zakłócać ciszę nocną. Dodatkowo sam ją zakłócił głośno zachowując się w trakcie interwencji Policji.

Zeznania pokrzywdzonego i funkcjonariuszy Policji zgodne są z ustalonym stanem faktycznym. Sąd dał im wiarę bowiem są jasne, spójne i wzajemnie się uzupełniają. Dodatkowo potwierdza je notatka sporządzona bezpośrednio po interwencji.

W tym stanie rzeczy, w ocenie Sądu wina obwinionych nie może budzić wątpliwości i została im udowodniona. Obwinieni swym zachowaniem wyczerpali znamiona wykroczenia z art. 51 §2 kw i z mocy tego przepisu zostali skazani i wymierzono im kary jak w sentencji wyroku.

Sąd wymierzając obwinionym kar miał na względzie stopień ich zawinienia, który niewątpliwie leży po stronie użytkownika mieszkania – M. K., który udostępnił lokal na spotkanie towarzyskie, następnie głośno zachowywał się w trakcie interwencji Policji. Osoby, które zachowywały się najspokojniej P. Ł. i M. M. zostały ukarane najniższymi

karami grzywny, zaś nieco wyższą P. K., który oprócz tego, że uczestniczył w spotkaniu towarzyskim, to dodatkowo krzyczał w trakcie interwencji.

Wobec powyższego w ocenie Sądu kary wymierzone obwinionym są adekwatne do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości ich czynu, tak ukształtowane wpłyną na nich wychowawczo i spełnią swe zadania w zakresie prewencji ogólnej.

Wobec trudnej sytuacji materialnej, obwinieni zostali zwolnieni od kosztów postępowania i opłat.